

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Kontroll- og konstitusjonskomiteen
Stortinget
0026 Oslo

Deres ref

Vår ref

Dato

13/1748-

27.01.2014

Spørsmål til statsministeren om Landbruks- og matdepartementets brev av 4. desember 2013 til kommuner, fylkesmenn mv. Priskontroll etter konsesjonsloven

Kontroll- og konstitusjonskomiteen har ved brev av 16. januar 2014 til statsminister Erna Solberg bedt om kommentarer til Landbruks- og matdepartementets brev til kommuner og fylkesmenn mv. datert 4. desember 2013 vedrørende priskontroll etter konsesjonsloven. Henvendelsen er oversendt meg for besvarelse.

Jeg viser til at jeg 6. januar 2014 ga Kontroll- og konstitusjonskomiteen svar på de spørsmålene som ble reist i denne saken.

Jeg gjør særlig oppmerksom på at flere rundskriv som gjelder verdsetting i forbindelse med priskontroll har blitt til uten forutgående dialog med Stortinget. Eksempler på dette er rundskriv M-7/2002 som gjaldt en heving av kapitaliseringsrenten ved erverv av skog, M-4/2004 og M-1/2010 som gjaldt innføring av arealgrenser for priskontroll, heving av renten ved verdsetting av jord samt innføring av en nedre beløpsgrense for prisvurdering ved konsesjonsbehandling av bebygd eiendom. Innenfor eiendomslovgivningen i landbruket finnes det mange rundskriv. I de fleste tilfellene har Stortinget blitt informert om innholdet i dem i ettertid, for eksempel i forbindelse med fremme av budsjettproposisjonen.

Kontroll- og konstitusjonskomiteen har i brev av 16. januar 2014 gitt uttrykk for at Landbruks- og matdepartementets brev til kommunene m.fl. fremstår som uklart og at det kan føre til stor forvirring og en rekke klager. Komiteen etterlyser en klargjøring av hvordan henstillingen skal forstås.

Jeg er ikke enig i at brevet er uklart. Det inneholder en henstilling til kommunene om å foreta en konkret vurdering slik skjønnstemaet er i konsesjonssaker.

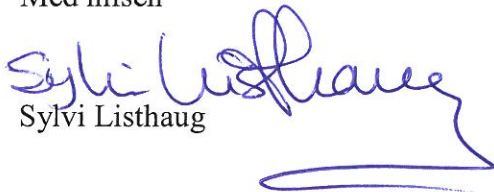
Mye tyder på at kommunene praktiserer priskontrollen forskjellig. Departementets brev må ses i lys av dette. Dersom departementet ikke hadde sendt ut brev om praktiseringen i tilknytning til høringsnotatet om å oppheve priskontrollen, er det grunn til å tro at forskjellene ville kunne forsterkes. Hensikten med departementets brev var å fremheve at praksis ved priskontroll bør legges til rette for økt omsetning av landbrukseiendommer. Departementets henstilling om ikke å legge avgjørende vekt på pris, var ment å forhindre ulik praksis i kommunene av den helhetsvurdering som følger av konsesjonsloven § 9, hvor pris er ett av fem nærmere angitte forhold som kommunene skal legge særlig vekt på i sin skjønnsutøvelse.

Følgene av ulik praksis samt usikkerheten rundt spørsmålet om priskontrollen blir borte, ville raskt kunne forplante seg i markedet for omsetning av landbrukseiendom. Dette ville kunne føre til redusert omsetning.

Jeg vil i den forbindelse peke på at det daværende flertallet i Stortinget gjennom Innst. 243 S (2011-2012) la til grunn som et mål at omsetningen av landbrukseiendom bør øke. Dette førte til endringer i priskontrollen i 2012, jf rundskriv M-2/2012, hvor nedre beløpsgrense for prisvurdering ble hevet. Det førte også til lemping av jordlovens delingsbestemmelse i 2013.

Jeg mener at når målet er å øke omsetningen av landbrukseiendom, bør en søke å legge til rette for et velfungerende marked. Brevet om priskontroll kan bidra til det fordi det tar sikte på å unngå at eiendomsmarkedet stopper helt opp i påvente av at lovsaken etter hvert kan legges fram for Stortinget.

Med hilsen

Sylvi Listhaug